

Aflevering 51

Rond de eeuwwisseling

Tweede Fase – eerste lichting – een bijzondere tijd

Ineens krijg je een berichtje op Facebook onder ogen, dat Geert Arts op zoek is naar oud-scholieren van het Maaslandcollege om bij te dragen aan een boek. Direct besluit ik hem te mailen. ‘Beste meneer Arts’, want ja, ook 20 jaar later is hij in mijn hoofd nog altijd menéér Arts en géén Geert.

Even wennen

Ik begon in 1996 op het VWO, brugklas 1G, oftewel ik was een BIG. De keuze was eenvoudig gemaakt, want het TBL (daar stinkt het naar erwtensoep) en het Mondriaan (veel te nieuw) waren het zeker niet. Nee, het Maaslandcollege, met zijn zwart-witte tegelvloer in de hal en alle cachet van een prachtig oud pand, dat was ‘m zéker wel.

Een pittig jaar, want als je van het kleinste basisschooltje uit Heesch komt, dan was het Maasland ineens wel heel erg groot. In de eerste week van de middelbare school, als brugpieper met zo’n leren boekentas, die het ook nog eens aandurfde om een rijstwafel te eten midden in de aula (“getver wat een kutbrugger met zo’n stinkwafel”). Midden in het gabber tijdperk (dat was ik niet) én met een beugel. Tja. Daar moest ik het maar mee doen. Dagelijks 5km fietsen naar school, vaak in de regen. Zat je de hele dag met natte kleren in de klas. Biologie in een lokaal vooraan in de hal, waar flessen met dieren op sterk water stonden (getver). Gymmen in het oude gymlokaal beneden, waarvan de gang er naartoe koud en donker was. Maar ook elke dag een kopje thee halen voor 15 cent bij die lieve mevrouw in de kantine van de aula.

Op de fiets naar school

Brugklas 1G

Betrokken docenten

Vanaf de tweede voelde ik me een stuk meer in mijn element. Ik herinner me dat je vrijwillig extra Engelse les kon krijgen 's middags. Het gedichtje ‘three blind mice’ zit voor eeuwig in mijn hoofd gestampt. Ook de schoolfeesten waren legendarisch, via een klasgenootje lukte het ons om Charlie Lownoise en Mental Theo op het schoolfeest te krijgen. Dat was echt te gek! Ook

bijzonder waren de buitenlesactiviteiten. Ging ik met twee vriendinnen wekelijks op zaterdagochtend achter in de auto van meneer Van Enckevort naar Nijmegen om te schaatsen. Nu als volwassene zou ik denken, welke docent wil er nu in zijn weekend met scholieren op pad ;-)

Sowieso is dat iets wat ik me herinner van school: de docenten. De meesten waren echt altijd betrokken en toegankelijk. Meneer Govers de conciërge kon streng zijn, maar was rechtvaardig. Adriaan daarentegen met zijn blozende wangen was altijd blij en in voor een grapje. Dat grapjes maken was trouwens ook iets waar onze vwo-klassen in uitblonken. We hebben vast regelmatig bij de leraren het bloed onder de nagels vandaan gehaald! Ik herinner nog vele docenten: een docente met bossen okselhaar, een docent die altijd zeverde tijdens het praten, een docent met nike-air-jeruzalems en bijbehorende aftershave-geur. Of de gymdocent van wie we zo vaak coopertests en shuttle-run tests moesten lopen. Mevrouw Steenmeijer die me geholpen heeft met flyers, zodat ik mijn vader van het roken af kon krijgen. Mevrouw Vader die altijd zo geduldig wiskunde kon uitleggen. Meneer Arts met zijn enthousiaste geschiedenislessen.

Meneer Bouwman staat me nog het beste bij. Had ik eerst een niet-leuke docente voor Nederlands, bij meneer Bouwman bloeide mijn liefde voor taal op. Streng (vonden de meesten) doch rechtvaardig (vond ik). Ook al kreeg ik weleens een 0 voor een dictee. Want tja, spelling en grammatica: het is nu eenmaal gewoon goed of fout. Ik weet nog altijd Bouwmans passie voor de Nederlandse taal en de leuke weetjes die hij altijd vertelde. Dat Amsterdam eigenlijk Amsteldam was vanwege de ligging aan de Amstel. Rotterdam vanwege de ligging aan de Rotte. Brooklyn eigenlijk een verengelste versie van Breukelen is. Dat als je een achternaam hebt met 'van' dat dan altijd een geografische plaats/locatie volgt (van Gemert, van Herpen, van de Berg). Maar ook tautologieën, pleonasmen en contaminaties. 's Hertogenbosch en 's Gravenhage. Prachtig hoe hij met taal kon toveren.

Tweede Fase

Waren de eerste drie jaar redelijk overzichtelijk en gestructureerd, in de vierde belandde ik in het eerste jaar van de Tweede Fase. Een jaar waarin de school nog moest uitvinden hoe het moest, en wij als scholieren vooral teveel vrijheid voelden. Volgens mij is er geen jaar geweest waarin zoveel leerlingen in het snoepwinkeltje verbleven. Een schok was het ook toen we ontdekten dat we niet gewoon proefwerken hadden, maar pta's, oftewel 'dingen die meetelden voor ons eindexamen'. Een profiel kiezen was ook een uitdaging, want de keuzevakken in het profiel waren grotendeels nog niet klaar. De prachtige hal met zijn zwart-wit tegels werd omgetoverd tot studieruimte en ineens veel minder aantrekkelijk door bureaus met groene geluiddempende schotten eromheen. Dat was achteraf nog niets vergeleken met de lokalen op de begane grond (0.32 en verder) die ineens rood, geel en blauw geschilderd werden. Weg was de charme van het oude gebouw, en welkom hoofdpijn.

Naar huis bellen: bus met pannel

Een ander onderdeel van de Tweede Fase was de buitenlandse reis. Gingen de vwo-klassen in de jaren voor ons naar prachtige bestemmingen, zoals Boedapest. Wij, de 15 leerlingen met maatschappij-profielen, kregen een uitwisseling met een school in Duitsland net over de grens en zouden daarna naar Berlijn afreizen. De 80 leerlingen met natuur-profielen daarentegen gingen naar Normandië en daarna door naar

Parijs. Je raadt het al, dat wilden wij natuurlijk ook! Na heel veel stampij was het compromis dat we na de uitwisseling ook door mochten naar Parijs. En dat, beste Meneer Arts, heb je volgens mij geweten hoor. Met 15 giebelende pubermeiden in de TGV naar Parijs. Ik geloof dat je echt gillend gek werd van ons. En na de drie dagen rondstruinen in Parijs gingen we met alle 4 vwo-klassen terug in de bus. Helaas ging de bus net buiten Parijs kapot en hebben we 11 uur op een parkeerplaats staan wachten, tot de vervangende bus was gekomen. Wat een avontuur!

Slapende begeleiders in de TGV

Eten met Duitse uitwisselingsscholieren. Zij waren al 18+, ikzelf was 15

Als je moet wachten op de bus, dan maar een groepsfoto.

Een laatste anekdote uit 4vwo was de staking. Alle scholieren in Nederland mochten staken tegen de Tweede Fase en naar Den Haag om daar te gaan demonstreren. Er waren zelfs bussen geregeld vanuit school. Wij dus naar Den Haag, maar omdat het zo vol was op het Malieveld, ging ik met een paar vriendinnen stiekem winkelen. Achteraf bleek dat de demonstratie compleet uit de hand was gelopen, met grote rellen tot gevolg. Onze ouders natuurlijk allemaal in paniek en de school in rep en roer om iedereen weer veilig in de bus en in Oss te krijgen. En wij waren gewoon winkelen 😊

Later als je groot bent

Het profielwerkstuk was ook nieuw in de Tweede Fase. Een soort miniscriptie, achteraf gezien. Het boek 'De eeuw van mijn vader' was net uit en ons profielwerkstuk ging daarover. Je moest een vanuit geschiedenis onderzoek doen naar je familie en één familielid centraal stellen. Hoe leuk vond ik het om uit te zoeken hoe het zat met mijn familie en hoe ik elke keer weer een puzzelstukje ontdekte in onze eigen familiegeschiedenis.

Onderzoek doen voor het profielwerkstuk.

Van de laatste jaren herinner ik me verder niet zoveel meer. Ik heb teruggelezen in mijn jaarboek dat de reis naar Valkenburg in de 5^e het allerleukste was. Maar het enige wat ik me daar nog van herinner, was de hele dag fietsen in de regen en dat enkelen van ons straalbezopen in de discotheek onder de tafel lagen.

Wel weet ik dat we ons langzaam steeds meer gingen oriënteren op erná. Wat ga jij doen? Waar ga jij heen? We overlegden en piekerden en bezochten voorlichtingsdagen bij de vleet. Er ontstonden kampjes van klasgenoten die al wisten dat ze naar Groningen of Amsterdam gingen. Anderen gingen naar Tilburg of, zoals ik, naar Nijmegen. Ik wist niet wat ik wilde, iets met geschiedenis (maar bah, toch geen leraar worden!), Nederlands of een andere taal. Ik weet nog dat meneer Arts me nog probeerde te overtuigen voor Geschiedenis, maar helaas. Uiteindelijk ben ik bedrijfscommunicatie Frans aan de Radboud Universiteit gaan studeren en heb ik ook nog een minor geschiedenis gevolgd. Inmiddels werk ik al 15 jaar in de communicatie. Mijn passie ligt nog altijd bij historie, taal en schrijven. Met dank aan meneer Arts en meneer Bouwman en het Maaslandcollege.

Mijn ervaringen op het Maaslandcollege:

In de afgelopen zes jaar is mijn leven enorm veranderd, positief gelukkig. Ik heb veel mensen leren kennen en goede vrienden gemaakt. Ik heb veel leuke dingen gedaan, waarvan Valkenburg het allerleukst was! Ik heb zeker genoten hier op school!

Vervolgopleiding, werk, toekomstverwachtingen:

Ik ga bedrijfscommunicatie Spaans studeren. Later hoop ik dan als communicatiedeskundige de hele wereld rond te reizen en alle belangrijke talen te spreken.

*Michelle Breemans
februari 2022*